

Χειροτονία Επισκόπου Ταμισού - Η εορτή της Πεντηκοστής στο Οικουμενικό Πατριαρχείο

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Η Α.Θ. Παναγιότης ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας για την εορτή της Πεντηκοστής, εχθές, 31 Μαΐου 2026, στον Πατριαρχικό Ναό, συλλειτουργούντων των Σεβ. Αρχιερέων Γέροντος Χαλκηδόνας κ. Εμμανουήλ, Φιλαδελφείας κ. Μελίτωνος, Ικονίου κ. Θεολήπτου, Κρήτης κ. Ευγενίου, Ανθηδώνος κ. Νεκταρίου, Επιτρόπου του Παναγίου Τάφου στην Πόλη, Ίμβρου και Τενέδου κ. Κυρίλλου, Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου κ. Προδρόμου, και Σελευκείας κ. Θεοδώρου.

Κατά τη διάρκεια της τελέστηκε η εις Επίσκοπον χειροτονία του Θεοφιλ. εψηφισμένου Επισκόπου Ταμισού κ. Παναρέτου, Εξάρχου του Οικουμενικού

Πατριαρχείου στην Λιθουανία.

Πριν από την χειροτονία, ο Οικουμενικός Πατριάρχης, απηύθυνε προς τον εψηφισμένο Επίσκοπο πατρικούς λόγους οικοδομής και νουθεσιών για τη νέα αποστολή διακονίας που του ανέθεσε η Μητέρα Εκκλησία.

“Η Κωνσταντινουπολίτις Εκκλησία, εκτιμήσασα τα χαρίσματά σου, την αφοσίωσίν σου εις αυτήν, την θεολογικήν παιδείαν, την γλωσσομάθειάν σου, και τας λοιπάς αρετάς σου - άλλωστε είσαι και λέγεσαι Πανάρετος! - και εις αναγνώρισιν της ευκάρπου διακονίας σου εν τη γενετείρα σου, τη ευάνδρω και αγιοτόκω Κρήτη, και εν τη Πόλει των Πόλεων ως Μεγάλου Ιεροκήρυκος αυτής και ως ιερατεύοντος εις τον Ιερόν Ναόν Αγίου Ανδρέου Γαλατά επί κεφαλής των ενταύθα ρωσσοφώνων πιστών, σε εντάσσει από του νυν εις την χορείαν των Ιεραρχών της. Η άχρι της σήμερον πορεία σου εν τη Εκκλησία προοιωνίζεται γόνιμον αρχιερατικήν διακονίαν. Έχεις ποιμαντικόν τάλαντον, ικανήν πνευματικήν, λειτουργικήν, κατηχητικήν και ποιμαντικήν πείραν. Η ευλογημένη διακονία σου εις τον Ιερόν Ναόν Αγίου Ανδρέου Γαλατά και η αγάπη των πνευματικών σου τέκνων προς το πρόσωπόν σου επιβεβαιώνουν του λόγου το αληθές.

Έκφρασιν και τεκμήριον της εμπιστοσύνης της Μεγάλης Εκκλησίας προς το πρόσωπόν σου αποτελεί η ομόθυμος απόφασις να αποσταλής εις την Λιθουανίαν ως Πατριαρχικός Έξαρχος, ως φορέύς του πνεύματος του Φαναρίου, του ήθους και του πολιτισμού του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Έχει προσφυώς λεχθή, ότι «η φύση της διακονίας του Οικουμενικού Πατριαρχείου και ο προορισμός του είναι να διακονεί όλους τους ορθοδόξους, ανεξαρτήτως εθνικότητος, φυλής και γλώσσας» (Μητροπολίτης Περγάμου Ιωάννης). Η Μητηρ Εκκλησία αποστέλλει, με πολλάς προσδοκίας, ένα νέον Επίσκοπον, σεμνόν, θυσιαστικόν και δραστήριον, εις εν γεώργιον του Κυρίου, όπου «ο θερισμός πολύς». Είναι βέβαιον ότι θα έχης πολλάς δυνατότητας και ευκαιρίας διά προσφοράν και Ορθόδοξον μαρτυρίαν.

Σε καλούμεν να υπερασπίζεσαι σθεναρώς τας χριστιανικάς αξίας, να αναδεικνύεσαι καθ’ ημέραν «Θεού συνεργός», του θέλοντος «πάντας ανθρώπους σωθήναι και εις επίγνωσιν αληθείας ελθείν» (Α’ Τιμ. β’, 4). Διά την αντιμετώπισιν των προβλημάτων και των προκλήσεων, θα αξιοποιής την σοφίαν, την πείραν και τας αξίας της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας. Οφείλεις να δρας με διάκρισιν και με αγάπην, ως ταπεινός διάκονος του Θεού, πάντοτε με ενσυναίσθησιν και στοργήν διά τον άνθρωπον και κατανόησιν διά τας περιπετείας της ελευθερίας του. «Ποιμένα αληθινόν αποδείξει αγάπη», αυτή είναι η μαρτυρία των Πατέρων της Εκκλησίας. Να θέτης υψηλάς απαιτήσεις εις τον εαυτόν σου. Αγωνιζόμενος μετ’ ενθέου ζήλου, θα διαπιστώνης ταυτοχρόνως, ότι τίποτε δεν

είναι ιδικόν σου κατόρθωμα, αλλά ότι τα πάντα είναι άνωθεν δωρεά.”

Στη συνέχεια η Παναγιώτατος αναφέρθηκε στην σημερινή εορτή της Πεντηκοστής και στη σημασία της αποστολής του Επισκόπου.

“Η μία, αγία, καθολική και αποστολική Εκκλησία ως «θεανθρωπίνη κοινωνία κατ’ εικόνα της Αγίας Τριάδος» είναι πρόγευσις, βίωσις και αποκάλυψις της δόξης των μελλόντων, και ως «διαρκής Πεντηκοστή», μία «ασίγαστος προφητική φωνή εν τω κόσμω, η παρουσία και μαρτυρία της Βασιλείας του Θεού εληλυθυία εν δυνάμει (Μαρκ. θ’, 1)» (Εγκύκλιος Αγίας και Μεγάλης Συνόδου, § 1). Αυτήν την Εκκλησίαν θα διακονής από του νυν ως Επίσκοπος αυτής.

Όλαι αι εκφάνσεις του αγιαστικού και του ποιμαντικού έργου του Επισκόπου αποβλέπουν εις την ευχαριστιακήν πραγμάτωσιν της Εκκλησίας, η οποία εκτείνεται εις όλας τας διαστάσεις της ζωής της, τρέφει και ζωογονεί την μαρτυρίαν της. Το έργον του Επισκόπου, με κέντρον την Θεϊάν Ευχαριστίαν, είναι και οφείλει να είναι, απτή μαρτυρία περί της αδιασπάστου ενότητος της πίστεως εις Θεόν ζώντα, της δοξολογικής λατρευτικής ζωής και της εις αλλήλους αγάπης.

Χαίρει και αγάλλεται η Μήτηρ Εκκλησία επί τη προαγωγή ενός κατά πάντα αξίου τέκνου αυτής. Σε συγχαίρομεν και ημείς προσωπικώς και, εν ενί στόματι και μια καρδιά μετά των συνευχομένων οικογενών σου, τους οποίους καλωσορίζομεν εγκαρδίως εν Φαναρίω, και μετά πάντων των παρόντων εις την ολόφωτον ταύτην

λειτουργικήν σύναξιν, δεόμεθα του Θεού της αγάπης, όπως χαρίζηταί σοι καλλίκαρπον Επισκοπικήν θητείαν και διακονίαν, προς δόξαν του υπεραγίου ονόματος Αυτού και προς εν Αυτώ οικοδομήν των πιστών."

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας, ο Παναγιώτατος προέστη της Ακολουθίας του Εσπερινού του Αγίου Πνεύματος, κατά την οποία ανέγνωσε και τις ευχές της Γουγκλίσιας.

Εκκλησιάστηκαν οι Αρχιερείς Σεβ. Μυριοφύτου και Περιστάσεως κ. Ειρηναίος, Μύρων κ. Χρυσόστομος, και Προύσης κ. Ιωακείμ, και ο Θεοφιλ. Ξανθουπόλεως κ. Παΐσιος, ο Θεοφιλ. Επίσκοπος των εν τη Πόλει ΡΚαθολικών κ. Massimiliano Palinuro, κληρικοί, Άρχοντες Οφφικιάλιοι της Μ.τ.Χ.Ε., η Επιτετραμένη της Πρεσβείας του Καναδά στην Άγκυρα Εξοχ. κ. Larisa Galadza, ο Ελλογιμ. κ. Γεώργιος-Σπυρίδων Μάμαλος, επί κεφαλής του Γραφείου Δημόσιας Διπλωματίας του Γενικού Προξενείου της Ελλάδος στην Πόλη εκ προσώπου του Γενικού Προξένου, οι Γενικοί Πρόξενοι της Ουκρανίας Εντιμ. κ. Roman Nedilskyi, και της Μολδαβίας Εντιμ. κ. Sergiu Gurduza, οικογενείς και φίλοι του νέου Επισκόπου, και πλήθος πιστών από την Πόλη και το εξωτερικό.

Αμέσως μετά, στην κατάμεστη Αίθουσα του Θρόνου, στον Πατριαρχικό Οίκο, πραγματοποιήθηκε η αντιφώνηση του νέου Επισκόπου, ο οποίος εξέφρασε την ευγνωμοσύνη και τις ευχαριστίες του προς τον Οικουμενικό Πατριάρχη, και τους Μητροπολίτες που συγκροτούν την Αγία και Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου, για την εκλογή του ως Βοηθού του Παναγιωτάτου.

“Εκεί όπου η Βαβέλ εγέννησε σύγχυσιν και διαίρεσιν, η Πεντηκοστή γεννά ενότητα και κοινωνίαν. Δεν καταργεί τα έθνη, δεν κατασιγάζει τας γλώσσας, αλλά μεταμορφώνει τα πάντα εις κοινωνίαν Αγίου Πνεύματος. Αυτήν ακριβώς την πραγματικότητα της Πεντηκοστής διακονεί διά μέσου των αιώνων η Μήτηρ Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως. Το Οικουμενικόν Πατριαρχείον δεν αποτελεί μίαν απλήν διοικητικήν δομήν, αλλά την ζώσαν μαρτυρίαν της οικουμενικότητος της Ορθοδοξίας, προσφέρον διακονίαν ενότητος, συμφιλιώσεως, θυσίας και πνευματικής πατρότητος προς πάντας τους λαούς”, είπε ο Θεοφιλέστατος, ενώ σε άλλο σημείο της ομιλίας του εξέφρασε ιδιαίτερες ευχαριστίες προς τον Παναγιώτατο για τον διορισμό του ως Πατριαρχικού Εξάρχου στην Λιθουανία.

“Η Υμετέρα Παναγιότης μας εδίδαξεν ότι ο εκκλησιαστικός άνθρωπος δεν ανήκει εις τον εαυτόν του. Ότι ο κληρικός και ιδιαιτέρως ο Επίσκοπος οφείλει να πορεύεται όπου η Εκκλησία τον καλεί, άνευ προσωπικών λογισμών, με πνεύμα

θυσίας, υπακοής και διακονίας.

Διά τούτο και η αποστολή της ελαχιστότητός μου εις την Λιθουανίαν βιώνεται ως κλήσις Πεντηκοστής, κλήσις Αγίου Πνεύματος. Εις μίαν χώραν όπου συναντώνται διαφορετικοί λαοί, γλώσσαι και πονεμένοι ψυχαί, φανερώνεται καθημερινώς το θαύμα της Εκκλησίας. Εκεί μπορεί κανείς να προσευχηθή εις την ελληνικήν, την λιθουανικήν, την ρωσικήν, την ουκρανικήν, και όμως βιώνει την μίαν πίστιν, το εν Βάπτισμα, την μίαν Εκκλησίαν.

Και εκεί κατανοεί βαθύτερον το τι σημαίνει Οικουμενικόν Πατριαρχείον· μία κιβωτός ενότητος, μία πνευματική μήτηρ, η οποία χωρεί πάντας εντός της στοργικής αγκάλης της.”

Φωτό: Νίκος Παπαχρήστου

